

פרשת חיי שרה

מה בפרשה: סיכום מתומצת של פרשת השבוע

"במבחר קברינו קבור את מתך..." אמרו לו בני חת. אך לאברהם יש יעד מוגדר - את שרה יקבור במערת המכפלה בה נטמנו כבר אדם וחוה • בשלב זה נפנה אברהם לדאוג לנישואי בנו, יצחק • "שתה וגם גמליך אשקה" אומרת רבקה לעבד אליעזר שמבין מיד: זוהי כלתו של יצחק • פרשת השבוע מוגשת בלשון קלה וברורה

בסוף הפרשה הקודמת קראנו על עקידת יצחק. השטן ניסה לשים מכשולים בדרכו של אברהם לבל יעמוד בנסיון הגדול, אך לשוא. שוב נתגלתה אמונתו ומסירותו של אברהם אבינו באלוקיו. משראה השטן כי אינו מצליח להכשיל את אברהם, הלך אל שרה אשתו כדי לנסות ולערער את אמונתה בה'. הוא סיפר לה על מעשה העקידה - בנה יחידה הובל אל המזבח וכמעט שנשחט. הוא לא הספיק לסיים את דבריו ונשמתה של שרה פרח ממה ומתה. ותמת שרה בקרית ארבע היא חברון..." כשהיא בת 127 שנה.

מערת המכפלה

למשמע הידיעה על מות אשתו נזעק אברהם ממקום מושבו בבאר שבע והגיע מיד לחברון. לאחר שנשא דברי הספד על אשתו החל לדאוג למקום ראוי לקבורתה. לצורך זה פנה אל בני חת וביקשם: "גר ותושב אנוכי עמכם, תנו לי אחוזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני". אנשי שיחו ידעו להעריך את גדלותו. "נשיא אלוקים אתה בתוכנו" - הכתירו את אברהם ונענו בחפץ לב לבקשתו: "במבחר קברינו קבור את מתך..." האמת היא שלאברהם היה יעד מוגדר - המערה בה נטמנו כבר אדם וחוה.

כעת ניצל אברהם את תמיכתם של בני חת לצורך המשא ומתן עם בעליו של המקום - עפרון בן צוחר. בתחילה נכנע עפרון ללחץ הקהל והיה מוכן לאברהם את הקרקע בחינם, אך לבסוף אמר לאברהם: "אדוני שמעני, ארץ ארבע מאות שקל כסף ביני ובינך מהי? אברהם נענה לתנאי המכירה ורכש לעצמו את מערת מכפלה.

בחירת כלתו של יצחק

בשלב זה נפנה אברהם לדאוג לנישואי בנו, יצחק. לשם כך הוא שולח את עבדו אליעזר אל משפחתו שהתגוררה בארם-נהריים. הוא משביע את אליעזר שיקח דווקא מבנות משפחתו ולא מבנות כנען וכשימצא אשה, יביאה אל בנו יצחק, כדי שלא יאלץ לצאת ולדור מחוץ לארץ המקודשת, אותה נתן אלוקים לאברהם.

בקפיצת הדרך הגיע אליעזר, כשאתו עשרה מגמלי אדונו טעונים בכל טוב, אל ארם-נהריים. "ויברך (הושיב) הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השואבות". הוא התפלל לה' שיעזור לו, והחליט לקבוע לעצמו סימן: "והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה - אותה הוכחת (בררת). ליצחק". טרם גמר לדבר ורבקה בת בתואל באה אל הבאר. "הגמלייני נא מעט מים מכדך" - פונה אליה אליעזר. להפתעתו היא ניגשת ללא אומר לבאר ומביאה מים עבורו, ומבלי שירמוז לה - גם עבור הגמלים. מיד הבין אליעזר שאלוקים עשה לו נס וזימן לו את הנערה המתאימה. הוא נתן לה מתכשיטי הזהב שהיו באמתחתו וביקש לבוא לביתה ולדבר עם משפחתה על אודות השידוך עם יצחק.

פרשת חיי שרה

בבית בתואל

רבקה רצה אל ביתה וסיפרה על האורח מארץ כנען. כשראה אחיה, לבן, את התכשיטים היקרים שקיבלה, רץ אל האורח כשרוח תאוות הממון אוחזת בו, קיבלו בסבר פנים יפות ודאג לגמליו. אביו, בתואל, מצטרף אליהם, והשניים שומעים בסקרנות רבה את סיפורו של האורח. אליעזר מספר לחם על גדלותו של אברהם ועושרו, וכי בן נולד לו ולשרה לעת זקנתם והוא הירש את כל הונו. לאחר מכן סקר על קורותיו במשך היום ומעשיה הנפלאים של רבקה שהתאימו להפליא לסימני הבחירה שקבע לעצמו.

לבסוף פנה אליהם: היות ואתם ממשפחתו של אברהם ומצאתם חן בעיני החלטתי להציע בפניכם את השידוך. אם תסרבו אפנה לשאר בני המשפחה סיים אליעזר את דבריו, לא לפני שהזכיר את התנאי ההכרחי שהציב אברהם לשידוך, והוא שהנערה תלך למקום מגוריו של החתן.

לבן ובתואל אינם מהססים לרגע. הם רואים בכל הסיפור המופלא גזירה ואות משמים: "מה' יצא הדבר... הנה רבקה לפניך קח ולך, ותהי אשה לבן אדונך כאשר דיבר ה'". לשמע הסכמתם הוציא אליעזר כלי זהב וכסף ונתנם לרבקה, ולמשפחתה הביא ממבחר פירות הארץ.

למחרת בבוקר כשאליעזר ביקש ללכת עם הכלה לבית אדונו עיכב בעדו האח לבן "תשב הנערה איתנו ימים או עשור (עשרה חודשים) אחר תלך", אך זמנו של אליעזר קצר והוא מבקש להגיע מהר ככל האפשר לבית אדונו. אי לכך החליטו לשאול את פיה של רבקה בעצמה וזו הסכימה לצאת מיד. יצאו כל הקרובים אל שער העיר ונפרדו מרבקה כשהם מברכים אותה: "אחותינו את תהיי לאלפי רבבה וירש זרעך את שער אויביו"

נישואי יצחק

ביוצאו להתפלל תפילת מנחה בשדה ראה יצחק מרחוק שיירת גמלים. כשהתקרבו הבחין באליעזר אשר סיפר לו את כל קורותיו. "ויביאה יצחק האוהלה (והרי היא דוגמת) שרה אימו..." - יצחק נוכח לדעת כי מרגע בואה של רבקה חזרו אותם ניסים שפסקו מיום מותה של שרה אמו: נר דלק במשך כל השבוע, מערב שבת עד ערב שבת, הברכה חזרה להיות מצויה בעיסה (בבצק) וענן השכינה חזר למקומו מעל האוהל. כיון שכך: "...ויקח את רבקה ותהי לו לאשה, ויאהבה, וינחם אחרי אמו."

הסתלקותו של אברהם אבינו

"ויוסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה" - יש אומרים שזו אשה נוספת אך רבים הם המפרשים הסוברים שזו הגר המצרית, שפחת אברהם, שבעקבות הסיפור שחל במעשיה החזירה אברהם לביתו וממנה נולדו לו צאצאים רבים. אולם, רק ליצחק הוריש את ברכתו ואת כל אשר לו, ולבני הפלגשים נתן רק מתנות. אחרי 175 שנה נפטר אברהם - "ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה...". בניו, יצחק וישמעאל, דאגו לקבורתו במערת המכפלה אשר בחברון.

מעתה אנו עוברים לקריאה בתולדות יצחק ובניו: "ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלוקים את יצחק בנו..."

מקור: maale-adumim.com

פרשת חיי שרה